

[Ch. Petersen.]

bestride. Men jeg har ikke, hverken i Udvalget eller i Underudvalget, mærket noget til, at Venstres ærede Ordfører var villig til at medvirke paa det Grundlag, der var forelagt af Regeringen, altsaa selve Lovforslaget. Og det var jo dog det, det kom an paa. Venstre kunde dog ikke tro, at vi vilde lægge vort eget Forslag til Side og gaa i Forhandling paa Grundlag af Venstres Ændringsforslag.

Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange) og det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har været inde paa den Størrelse, som Arbejdsløsheden har, og villet hævde, at Valutaloven og Restriktionerne saa langt fra at skaffe Beskæftigelse snarere bidrager til Forøgelse af Arbejdsløsheden. Det fremgaar imidlertid klart og tydeligt af Beretningen fra det Embedsmandsudvalg, der har udarbejdet Udkastet til Lovforslaget, at man anslaaer Antallet af Arbejdere, som er kommet i Arbejde i Industrien, Haandværket og andre Erhverv, til at være ca. 80 000. Det er dog et ganske anseligt Tal. Men hvis nu de to ærede Medlemmer ikke vil lægge Vægt paa denne Udtalelse i Beretningen, vil jeg henvise dem til Statistiske Efterretninger Nr. 39 for i Aar, hvori der findes en Opgørelse over Beskæftigelsesgraden inden for Industrien for en Række af Aar og for de 3 første Kvartaler af Aaret 1937. Denne Opgørelse viser, at der i Aarene 1931—36 har været en Stigning i Beskæftigelsesgraden inden for Industrien paa ca. 30 pCt., og den viser endvidere, at der i de 3 første Kvartaler af Aarene 1935, 1936 og 1937 har været en Stigning, der andrager 14 pCt. Det er Tal, som de to ærede Medlemmer ikke interesserer sig saa meget for, de interesserer sig mere for Arbejdsløshedstallet uden overhovedet at tage Hensyn til de Forhold, som er medvirkende til, at vi desværre endnu stadig har en meget betydelig Arbejdsløshed her i Landet. De tager ikke den mindste Smule Hensyn til, at der i de sidste 6—7 Aar er blevet 120 000 Arbejdere i Alderen mellem 15 og 65 Aar flere end tidligere. De tager heller ikke Hensyn til, at netop i den samme Periode, som vi her taler om, er der herhjemme som overalt i Verden sket en meget stærk Rationalisering og Mekani-

sering af Virksomhederne, der i høj Grad bidrager til en Forøgelse af Arbejdsløsheden. Derfor er den Omstændighed, at selve Arbejdsløshedstallet ikke er gaaet nævneværdigt ned, ikke noget Bevis for, at den Lovgivning, vi her taler om, ikke har bidraget til Forøgelse af Beskæftigelsen. Der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at uden den vilde vi ikke i dette Øjeblik have 120 000 arbejdsløse, men et betydeligt større Antal, og dette begrundes jeg ved en Henvisning til de Oplysninger, der foreligger om Stigningen i Beskæftigelsesgraden.

Hvad de Forhandlinger angaar, der har været ført i Udvalget og i Underudvalget, sagde det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Lange), at Det konservative Folkepartis subsidiære Forslag var et meget beskeden Forslag. Ja, det afhænger jo af, hvem der skal bedømme det, hvorledes man ser paa det. Det drejede sig, saa vidt jeg husker, om at overføre for 229 Mill. Kr. Varer mere til Frilisten end de 460 Millioner, som ifølge selve Lovforslaget skulde henføres til den. Man kan maaske nok drage i Tvivl, om en saa kraftig Mundfuld netop kan betegnes som Bevis for Beskedenhed. Jeg tror ogsaa, at de Indrømmelser, som vi var villige til at gøre, repræsenterede et meget betydeligt Antal Millioner. Jeg tillod mig før at sige, at de 460 Millioner, der staaer opført paa Frilisten, vilde være blevet til et betydeligt større Antal Millioner, om Det konservative Folkeparti havde kendt sin Besøgelsestid. Det motiverer jeg dermed, at hvis Det konservative Folkeparti virkelig har den stærke Interesse for Afskaffelsen af de Restriktioner, som er lagt paa Erhvervene, saa havde der her været en Lejlighed til at vise det, idet vi havde erklæret os villige til — ikke fordi vi i og for sig fandt det rigtigt paa dette Tidspunkt at gøre det, men fordi vi fandt det nødvendigt, hvis vi skulde naa til en Overenskomst med de Konservative — at bøje os hen imod de Synspunkter, som er gjort gældende fra dette Partis Side. Men der er altsaa alligevel ikke opnaaet Forlig, og Det konservative Folkeparti kan derfor takke sig selv for, at der i Øjeblikket kun er for 460 Mill. Kr. Varer paa Frilisten. Jeg har nok hørt det ærede 10de Medlem for 2den Kreds gøre gældende, at der maa dog være Mening i det hele, og at en betydelig